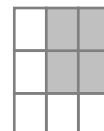

Datum: 29.11.2013
Medij: Danas
Rubrika: Market/ Beograd
Autori: J.T.
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 150
Tiraž: 0

Naslov: Dobrovoljka, srpska heroína

Strana: 16

U Domu Vojske Srbije predstavljena knjiga o Milunki Savić

Dobrovoljka, srpska heroína

U Svečanoj sali Doma Vojske Srbije sinoć je predstavljena knjiga „Dobrovoljka Milunka Savić, srpska heroína“ Vidoja Golubovića, Predraga Pavlovića i Novice Pešića. U godini u kojoj se obeležava 40 godina od njene smrti knjigu o Milunki Savić, jednoj od „odvažnih kćeri Srbije“ objavilo je Udruženje ratnih dobrovoljaca 1912-1918, njihovih potomaka i poštovalaca Beograda.

O „srpskoj heroini rata i mira“, koja je tokom Balkanskih i Prvog svetskog rata šest godina provela u rovu, devet puta bila ranjavana i 12 puta odlikovana najvišim srpskih i stranim odlikovanjima za hrabrost, jedinoj ženi na svetu koja nosi najviši francuski orden - „Ratni krst sa palmom“, koji se dodeljuje isključivo visokim oficirima, govorili su predsednik Udruženja Vidoje Golubović i recezent knjige Mirko Dobričanin. Predstavljanju su prisistvovali unuka i unuk Milunke Savić Slobodanka Grković i Dejan Stankov, predstavnici Vlade Srbije i ambasade Poljske u Srbiji.

- Želimo da svetu pokažemo da imamo svoju heroínu. Ovo

je jedno od pedesetak izdanja našeg Udruženja, a ova publikacija, koja se prevodi na norveški, a uskoro i na francuski i engleski jezik, ima centralno mesto. U njoj su mnoga dokumenta i fotografije objavljeni prvi put. Ali, ne treba pričati o knjizi, nego o Milunki - heroini, neprevaziđenom humanisti, pre svega čoveku, ali i ikoni pred kojom se svi klanjaju. Ova knjiga je mali doprinos sećanju na nju, a u 2014. nameravao da uputimo poziv mladima u osnovnim i srednjim školama da o Milunki pišu i rade likovne radove - rekao je Vidoje Golubović.

Na nešto više od 200 strana, autori su sabrali pregled vojno-političkih prilika uoči i tokom Balkanskih ratova, objasnili značaj ratnih dobrovoljavca u Srbiji, pobrojali imena 132 žene u ratovima za njeno oslobođenje, uz kratak opis njihovih sudbina, što je uvod u priču o Milunki Savić (1892-1973) od njenog rodnog kraja Raške do novinskih tekstova. Knjiga govori o njenom ratovanju, odlikovanjima, životu u

miru - spremačici sa Ordenom legije časti, kojoj se divio francuski predsednik Šarl de Gol, majci, njenim potomcima, jednom spomeniku koji joj je podignut u Srbiji u Jošaničkoj Banji. Povodom obeležavanja Dana primirja u Prvom svetskom ratu Milunka Savić 10. novembra ove godine sahranjena je u Aleji velikana na Novom groblju. J. T.

Datum: 29.11.2013
Medij: Politika
Rubrika: Pogledi
Autori: Dragiša Kecojić
Teme: Ministarstvo odbrane

Naslov: Sačuvati uspomenu na najmlađeg vojnika

Napomena:
Površina: 100
Tiraž: 0

Strana: 22

Сачувати успомену на најмлађег војника

У уторак, 26. овог месеца, у рубрици „Међу нама“ објављен је допис „Комунисти нису заборавили Милунку Савић“, Бранка Гулана, пилота пуковника

авијације у пензији. Гулан дословно пише: „Као бивши војник доживео сам велико задовољство што је Милунка Савић достојно сахрањена 10. 11. 2013. у Алеји великана, чиме је исправљена вишедеценијска историјска неправда коју је према њој учинила њена држава после Првог светског рата“.

Захвалан сам цењеном Бранку Гулану за изношење непознатих чињеница, чиме је допринео да се одстрани неке нејасноће и погрешне представе о Милунки Савић. Нарочито је нагласио да је била поштована и цењена у савезничким државама у Првом светском рату.

Посебно смо захвални цењеном Гулану на једној иницијативи: „Ускоро ће проћи век од почетка Првог светског рата, а по најмлађем српском војнику – Момчилу Гаврићу се не зове ниједна школа, улица или касарна. Рођен је 1. маја 1906. године. У августу 1914. године је ратник, учествовао је у свим биткама српске војске.

По пробоју Солунског фронта демобилисан је као најмлађи поднаредник на свету... Француски председник Митеран му је 1985. године доделио орден као најмлађем војнику међу 33 земље које су учествовале у Великом рату“.

Верујем да су многи од нас из овог дописа сазнали да је постојао такав српски војник.

Прикључујем се предлогу да име Момчила Гаврића понесу школе, улице и касарне у нашој земљи.

Драгиша И. Кецојевић,
Нови Београд